

Siervos

Títol original: *Sluzobníci* **Direcció:** Ivan Ostrochovský **Guió:** Rebecca Lenkiewicz, Marek Lescák, Ivan Ostrochovský **País:** Eslovàquia **Durada:** 77 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama, thriller **Interpretació:** Vlad Ivanov, Martin Sulík, Milan Mikulčík, Zvonko Lakcevic, Samuel Skyva, Vladimír Strnisko, Samuel Polakovic **Música:** Cristian Lolea, Miroslav Toth **Fotografia:** Juraj Chlpík **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 28/05/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

En Michael i en Juraj són dos estudiants de Teologia a la Txecoslovàquia de 1980. Els tutors del seminari tracten d'adaptar les directrius del Partit Comunista als seus ensenyaments per por del tancament de l'escola. En aquest ambient, els estudiants es veuen en la disjuntiva d'haver de triar si col·laborar amb el règim o defensar els seus principis. (eCartelera)

CRÍTICA

03.03.2020 - BERLINALE 2020: L'eslovac Ivan Ostrochovský signa una estoica peça de cinema d'autor amb tocs de thriller amb la seva història sobre l'Església Catòlica a la Txecoslovàquia comunista

El cineasta eslovac **Ivan Ostrochovský** va ser un dels tres directors del llargmetratge *Velvet Terrorists*, abans de debutar en solitari amb *Koza*. Mentre que el primer era un documental amb elements de ficció, i el segon una història fictícia amb protagonistes reals que s'interpretaven a si mateixos, el seu últim projecte és una obra de ficció basada en fets històrics. La pel·lícula, titulada **Siervos**, ha tingut la seva estrena mundial a la secció Encounters de la 70a **Berlinale**.

Escrita entre **Rebecca Lenkiewicz** (*Ida*), **Marek Leščák** (*The Interpreter*) i el mateix Ostrochovský, la història té lloc a principis de la dècada de 1980 al seminari de la Facultat de Teologia a Bratislava. Dos futurs sacerdots novinguts del camp, en Juraj (**Samuel Skyva**) i en Michal (**Samuel Polakovic**), han d'acostumar-se a la seva nova vida al seminari, on entaulen relació amb un sacerdot encarregat de tenir cura d'ells (**Milan Mikulčík**) i amb el degà de la facultat (**Vladimir Strnisko**), un personatge menys poderós del que aparenta.

En aquesta època, la relació entre l'Estat comunista i l'Església Catòlica a Txecoslovàquia era incòmoda i complexa. Pacem en Terris, una organització clerical promoguda pel règim, va ser fundada el 1971 per assegurar-se que els sacerdots actuaven de forma tolerable d'acord amb la ideologia de l'Estat, teòricament incompatible amb els seus ensenyaments. Les dues institucions coexistien simultàniament sota les normes comunistes.

Com era d'esperar, aquesta traïció a la doctrina desperta cert recel entre els sacerdots, inclosos alguns dins del seminari. El curiós Michal entra en contacte amb el moviment de la resistència a través d'un altre alumne (**Tomas Turek**), després de veure un fullet en protesta per l'acceptació de la ideologia comunista per part de l'Església. Poc després, els serveis de seguretat de l'Estat comencen una investigació liderada pel aterridor Doctor Ivan, interpretat per **Vlad Ivanov**, que representa l'esperit mesquí, insegur i controlador del règim.

Tot i que el plantejament de la cinta té tots els components d'un *thriller*, l'enfocament d'Ostrochovský és pur cinema d'autor. Filmada de forma magistral per **Juraj Chlpik**, amb un format acadèmic i en un contrastat blanc i negre, la pel·lícula està composta gairebé exclusivament per plans fixos. Chlpik aprofita la rígida arquitectura del seminari per transmetre una atmosfera opressiva, accentuada pel ritme lent i amenaçador de la pel·lícula, així com per l'esborronadora banda sonora, que inclou brunzits, grinyols i inquietants veus femenines.

La narrativa evita qualsevol tipus d'exposició. El director no busca presentar fets o explicacions, sinó plantejar un dilema moral i pràctic, tant en els protagonistes com en la relació entre la doctrina i la ideologia. No obstant això, el més impressionant de **Siervos** és la forma en què Ostrochovský aconsegueix mantenir la tensió i la incertesa durant els 80 minuts que dura la cinta. Els seus treballs anteriors, encara que bastant aconseguits, no presentaven un ús del llenguatge cinematogràfic tan expert com el que demostra en la seva última pel·lícula. La cinta té un ritme equilibrat, que es manté en passar dels interiors ascètics del seminari als exteriors d'arquitectura socialista, una meticulosa posada en escena, un repartiment modest però encertat i una sèrie de detalls narratius que mostren clarament com les dues institucions controlaven els seus membres.

Vladan Petkovic – cineuropa.org

En conveni amb: